

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Reklamacije za list so poštnine proste.

ljaške kočje ter odvedli seljake v samih
spodnjih hlačah ter v srajcah, vkleknjene
s seboj. Med potjo so jih neusmiljeno

pretepali, potem pa izpustili. Lahko se reče, da je prešlo batinanje v sistem. Kar se tiče batinanja je obžalovanja vreden slučaj Ivo Lučiča iz Gračanice v okraju Bugojno, katerega so osumili, da je kot vojak v Ljubljani ukradel iz skladišča več samokresov. Orožniki so ga ponoči odvedli v šumo, kjer so ga pretepli, nato pa zvalili na zemljo, nakar mu je neki orožnik stopil na vrat, neki drugi pa ga je zopet začel neusmiljeno tolči s palico po zadnjici. To mrcvarenje je trajalo toliko časa, da je nesrečnež priznal tatvino. Takoj nato so ga odpeljali domov ter ga vpri-

čo ljudi spraševali, naj pove, kako so z njim ravnali. Lučič je v strahu pred novimi batinami pripovedoval, da lepo. Kako lepo so orožniki z njim ravnali, pa se je pokazalo še tisto noč, kajti Lučič je begal od hiše do hiše ter prosil ljudi, naj mu dajo samokrese, da bo ostal pri življenju. Ubogega Lučiča so morali prepeljati v bolnico v Sarajevo, kjer se še zdaj zdravi. Zaradi batinanja so že večkrat interpelirali opozicionalni poslanci pri notranjem ministrstvu, vendar pa so ostale interpellacije brezuspešne. Slučaji batinanja se namreč ponavljajo.

V Beogradu se vrši prometna konferenca z madžarskimi delegati.

Danes, v torek, 14. t. m. se je pričela v Beogradu prometna konferenca med jugoslovanskimi in madžarskimi delegati.

Radikalci hočejo zase ministrstvo trgovine, ker so trgovci.

Vprašanje sodelovanja muslimanov — desničarjev (Maglajlićeva grupa) v vladi postaja vedno bolj pereče. Radikalci so že sporočili muslimanom, da hočejo imeti zase ministrstvo trgovine, njim pa da puščajo ministrstvo narodnega zdravja. Že pred sprejemom milijardnega kredita za vojno ministrstvo, so se namreč

Na tej konferenci bodo predvsem reševali vprašanje poštne in železniškega prometa med našo državo in Madžarsko.

v Beogradu ustanovili različni konzorciji za njegovo eksploatacijo. Radikalci hočejo zase največ dobička, zato pa je razumljiva njihova zahteva po ministrstvu trgovine. Trgovinskih poslov radikalne stranke ne smemo prezreti v državi, o kateri z lahkim srcem zapišemo, »da je nekaj gnilega v tej... itd.«

Novi pravilnik za trgovino z devizami in valutami na vidiku.

G. Dušan Plavšić, desna roka finančnega ministra, se je vrnil pred dnevi iz Zürich ter snuje sedaj nov pravilnik za trgovino z devizami in valutami, ki bi bil boljši od sedanjega. Finančno ministrstvo je sklenilo energično izvesti akcijo za stabilizacijo dinarja in ureditev gospodarskega stanja naše države. V akcijo finančnega ministrstva pa, žal, ne moremo preveč verovati, kajti, kakor nam poro-

čajo iz Beograda, zahteva vojni minister že zopet — dva nova vojna kredita, v znesku več sto milijonov dinarjev. Te milijone naj bi vzela vlada od dolarskega posojila. Če bodo dolarsko posojilo porabili v vojaške svrhe, potem seveda močno dvomimo v vladno akcijo, ne glede na to, da stremi vlada za izboljšanjem gospodarskega stanja v državi na umeten način.

Arabci v Tripolitaniji tepo Italijane.

Položaj v Tripolitaniji postaja zelo opasen za Italijane, ki so še pred kratkim trobili v svet svoja junaštva in zmage.

Vojno ministrstvo je namreč odposlalo v deželo nove čete vojni material in vojne ladje za slučaj umika.

Sovjetska vlada je zaprla svoje luke za laške ladje.

Sovjetska vlada je s posebnim odlokom odredila, da se ne smejo muditi v ruskih lukah italijanske ladje. Tako je n. pr. moral 10. t. m. zapustiti Odeso Lloydov parobrod »Galizia«. Ker smejo ladje

vseh narodnosti pristajati v ruskih lukah, sklepa, da je sovjetska vlada zaprla svoje luke laškim ladjam zaradi nasilja Mussolinijeve vlade proti laškim komunistom in socialistom.

Eksplodizija dveh italijanskih vojnih ladij.

Neapoljski listi poročajo o požaru, ki je nastal v pristanišču sv. Vincenza. Zgorelo je več vojnih ladij, med katerimi je bila oklopna ladja »Marsala« in torpedni rušilec »Aquila«. Ker je požar pretel arse-

nalu, so arsenal izpraznili, da ni prišlo do eksplozije. Požar je poškodoval tudi hangar, tako da znaša škoda okoli 20 milijonov lir.

Zračni promet med Dunajem in Carigradom.

V nedeljo, 12. t. m. so otvorili na Dunaju zračni promet med Dunajem in Carigradom. Otvoritveni slavnosti je prisostvoval francoski poslanik in prometni mi-

nister Odelmal, ki je govoril o pomenu zračne službe. Zračni promet se sedaj vrši že od Pariza preko Prage — Dunaja in Budimpešte v Carigrad.

Velikanski potres v Južni Ameriki.

V južni Ameriki je bil potres, ki ga je bilo občutiti 200 km daleč. Telefonske zveze so popolnoma prekinjene. Prvotna poročila so se glasila, da znaša število mrtvih okoli 200, ranjenih pa okoli 400. Sedaj pa poročajo naknadno, da je

mrtvih okoli 1000 ljudi, več tisoč pa ranjenih. Število tistih, ki so brez strehe in hrane, znaša ravnotako več tisoč. Najbolj občutna škoda je zadela Santiago, glavno mesto republike Chile.

+ Neumnost ali lopovščina? »Jutro« nam očita korupcijo. Njegov prijatelj g. Tone Kristan nam je baje preskrbel fond, iz katerih se »Napreje« tiska, in zdaj baje zopet prodajamo »Učiteljski tiskarni« neke »gratis-akcije«, ki so dozdej tvorile železno rezervo »Napreja«. Najbolje informirani list na Slovenskem je preklicano slabo informiran, ali pa ima še večjo porcijo lopovščine, nego smo dozdej mislili. Na izbiro, gospodje! Jutri vam povemo pa še malo več.

+ Vprašanje kraljeviča Jurija rešeno. V Beogradu je bila 12. t. m. zvečer seja kronskega sveta, na kateri so obravnavali zadevo kraljeviča Jurija. Ker je ta poslal kralju pismo, v katerem je priznal, da je kršil odredbe dvornega štatuta in prošil da mu oprostijo, ni sklenil kronski svet ničesar. S tem bi bil spor med kraljem in kraljevičem poravnal, posebno še ker bodo kraljeviču Juriju dovolili zahtevano apanažo.

+ Reška vlada, volitve in Mussolini. 11. t. m. je sprejel italijanski ministrski predsednik Mussolini deputacijo iz Reke, kateri je izjavil, da bo prišlo med Italijo in Reko do carinske unije. Da Jugoslavia ne nasprotuje novim volitvam v ustanovitveno skupščino na Reki. — Volitve se bodo vršile najbrž v januarju 1923. mogoče pa že decembra t. l. — V ponedeljek je imela reška avtonomska stranka kongres, na katerem so sklenili, da nastopijo avtonomaši pri volitvah samostojno. Njih program zahteva med drugim, da bo di Reka svobodno mesto, da naj dobe vsi prebivalci enake politične pravice in da naj dobe tudi reški Jugoslavlani šole v svoji materinščini. Reško luko in železnice naj bi skupno upravljali jugoslovanska in italijanska vlada. — Fašisti na Reki so začeli uporabljati novo sredstvo proti svojim političnim nasprotnikom: odvede- io jih v svojo pisarno, kjer jih prisilijo, da morajo izpiti četrt, tudi pol litra ricinovega olja. Zavezati se morajo tudi, da bodo ostali cel mesec doma, sicer da jim bodo dali izpiti dvakratno količino ricinovega olja.

Dnevne vesti.

Poštni odpravniki. Prejeli smo: To so voditelji manjših uradov v Sloveniji in Dalmaciji. Treba bi bilo reči: so bili. Kajti sedaj teh odpravnikov (ekspedientov) ni več. Vsaj v zadnji naredbi ministrskega sveta o povišanju draginskih doklad neukaznemu osebju jih zastopajo. Ni jih, izginili so kakor stara, črvišča. Ni jih, in nerabna miza iz uradniškega inventarja. Ne, črvišči mizi je usojena vseeno lepša usoda, ker v inventarni opombi je zabeleženo: stara, porabljena za bi je zabeleženo: stara, porabljena za kurivo — ali kaj takega. O naših odpravnikih pa ni več besedice, ne v opombi in ne pod črto. In vendar delajo ti ljudje še vedno v svojih uradih. Torej so v resnici še na svetu, samo v državnih inventarjih jih ni več. To bi navsezadnje ne bilo tako žalostno, če bi namreč ne bili tisti inventarji v zvezi z njihovim prejemki. Do 1. julija 1919, dokler so bili še vpisani v inventarju državnih nameščencev, so bili deležni še istih prejemkov, istih povškov in v isti izmeri kakor njih tovaršij pri večjih uradih. Dne 1. decembra 1919, ko so njih tovarišem in drugim državnim nameščencem zvišali zopet prejemke, takrat so bili odpravniki pri povšku pozabljeni, popolnoma prezrti. Isto se jim zgodilo pri povišanju prejemkov 1. julija 1920. Deležni so pač bili še zvi-

šanja prejemkov od 1. oktobra 1920, a še takrat so se morale organizacije boriti zanje pri pošttem ministrstvu. Od takrat pa poštni odpravnikov ni več v evidenci, izginili so iz inventarja, zato pa so izginili tudi iz vseh uredb, ki so v zvezi s plačami. Torej že več kakor dve leti so pozabljeni, že več ko dve leti jim se prejemki niso zvišali. Sedaj pa primerjajte cene vseh življen. potrebščin pred dvema leti z današnjimi. Pač veličanska razlika. In pomislite še to, kako beraško žive že drugi državni nameščenci, ki so jim bili od takrat, ko so bili odpravniki pozabljeni, že dvakrat povišali draginjske doklade. Če že drugi državni nameščenci gazijo v brezprimernem uboštvu, v kakšni bedi morajo živeti šele poštni odpravniki! Res čudno, da še kdo v ministrstvu in se mu je zazdelo nemogoče, da pri istih plačah kakor pred dvema leti mogel danes še kdo živeti, pa je napisal v opombo inventarja: od glada umrli. — Toda ti ljudje še žive — slabotno in žalostno je sicer to življenje, ali življenje je vendarle še; žive in opravljajo tudi službo, iste posle kakor voditelji večjih uradov, samo v manjšem obsegu. Šest do osem ur na dan. Da je potem težko opravljati še kak drug, izvenuradni posel, je menda umljivo. Na postranski zaslužek pri takem opravljanju poštne službe ni računati. Zato je skrajni čas, da se država že enkrat odloči, ali rabi to vrsto svojih uslužbencev ali ne. Če jih rabi, naj jih plača vsaj tako kakor plača vse druge uradnike, če jih pa ne rabi, naj zapre v Sloveniji tistih 154 uradov, ki jih vodijo poštni odpravniki, ali pa naj najde za te uradnike kak drug izhod. Na vsak način pa naj preneha s trpinčenjem in z izgladovanjem teh nesrečnikov.

Cestna železnica je povozila v Subotici nekega Vidakovića, ki se je vračal pijan domov. V pijanosti je padel na tir električne železnice in obležal, zjutraj pa so ga našli z drobljenimi nogami. Prepekljali so ga v bolnišnico, kjer je preteklo soboto umrl.

Probujajoči se Madjari — nekaki ogrski fašisti — so po nekem svojem zborovanju v Wieselburgu na Ogrskem napadli tamošnje Žide, jih pretepali ter oplenili njih trgovine.

3250 km sta preletela na areoplanu dva ameriška letalca, ne da bi se med potjo ustavila. S tem sta prekosila nemški rekord, ki ga je dosegel neki nemški letalec, ki je brez prestanka preletel 1599 km iz Berlina v Moskvo.

Židovski dediči katoliškega škofa. Pred 33 leti je umrl v San Franciscu v Ameriki škof Jožef Horowicz, ki je bil po rojstvu poljski žid. Zapustil je oporoko z naročilom, da jo smejo odpreti šele leta 1922. Tako se je tudi zgodilo. Dedščino, ki je po njegovi smrti še narastla, pa dobita dva njegova sorodnika v Bratislavi na Slovaškem, ki sta ostala žida.

Ljubljana.

Prilodnje predavanje so dr. Zvonimira Bernota se glasi: **Narodnost in mednarodnost.** Vršilo se bo v četrtek, dne 16. t. m. ob 20. v posvetovalnici mestnega magistrata v Ljubljani. — Vstopnina: sedež 3 Din, stojišče 1 Din.

Pisarna izvršnega odbora udruženja vojnih invalidov v Ljubljani. Šentpeterska vojašnica razpisuje mesto pisarniške moči ki mora imeti nekoliko pisarniške prakse in biti večča strojepisja. po možnosti tudi stenografije. Plača po dogovoru. Prednost imajo vojne žrtve. Ponudbe

samo pisмено na spredaj označeni naslov do 20. novembra t. l.

Maribor.

V upravni odbor državne posredovalnice za delo so bili v sredo 8. t. m. izvoljeni po trije zastopniki delojemalcev in delodajalcev, ki so vsi dobili še po enega namestnika. Izmed delojemalcev je dobila okrožna Strokovna komisija 2 člana, narodnosocialna zveza pa 1, izmed namestnikov te dve vsaka po 1, tretjega pa klerikalna Strokovna zveza.

Dve predavanji. V sredo 15. t. m. predava šef-zdravnik Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani dr. Bleiweis s pomočjo slik in risb »O glivicah kot povzročiteljalci bolezni in kako se ohranimo nalezitve.« Predavanje se bo vršilo v mali kazinski dvorani ob 8. zvečer in se ga bo prav gotovo mnogo delavstva udeležilo. — V isti dvorani bo predaval dr. Kovačič 17. nov. o »Pohorskih historičnih spomenikih«, nakar se bo vršil občni zbor »Zgodovinskega društva.«

»Naprejev« provokater profesorjem pri »Volksštiti« ne da spat, ker ne vidi nič, ne sliši nič razen kilavih obračunov mariborske separatistične gospode. No, resnica je ta, da naš provokater še kaj drugega vidi in sliši, samo da so to tako neprijetne reči, da jih koruzni socializem »Enakosti« in »Volksštite« vselej enostavno »spregleda« in »presliši«. Druga resnica pa je, da je ravno poglavje mariborskih obračunov tako zanimivo, da bi zaslužilo še večje naše pozornosti. Zakaj? Zato, ker je trboveljski zbor v obračunih na progresivnem temelju postavil minimum vseh dolžnosti, ki jih ima socialist do svoje stranke, to je do praktično delujoče marksistične misli. Obračuni so nekak najmanjši kamen preizkušnje, koliko socialistične zavesti je v človeku, ki hoče biti član naše stranke. Tepcem smo doslej vedno ponavljali, da so seveda še vsa drugačna in večja merila za socialistično zavest, ampak v Mariboru skoro niso prišla v poštev, ker so si razni profesorji razbili glavo že ob najmanjšem kamnu in so dokazali že ob najmanjšem merilu svojo nesposobnost prestati večje preizkušnje. Tako je ta reč. Ljudem, ki so že pri teh enostavnih rečeh negodni za našo stranko, pa se vseeno štulijo vanjo, smo rekli, da so po socialističnih pojmih nevredni sodelovanja s tistimi, ki se svojih dolžnosti zavedajo. Povedali bi morda še kakšen primernejši atribut za tiste ljudi, pa se »bojimo«, da bi nam precej ne stekli po zadoščenje k buržuj-skemu sodniku.

V včerajšnji notici »Trgovski gremij itd.« naj stoji v sedmi vrsti: Poročeni dobe 20% več.

Iz stranke.

Krajevna politična organizacija v Spodnji Šiški. V sredo ob 20. v »Zadružnem domu« važen članski sestanek. — Predsednik.

Iz strok. gibanja.

Izprtje pekovskih pomočnikov na Ogrskem. Brzojavno nam poročajo, da so na Ogrskem pekovski mojstri izprli svoje pomočnike, ki so nas naprosili, da preprečimo za časa bojev dohod jugoslovanskih pekovskih pomočnikov na Ogrsko. — Opozarjamo vse pekovske organizacije, da strogo pazijo na gibanje svojih članov in jim preprečijo odhod na Ogrsko. — Pričakujemo, da bomo dobili kmalu natančnejše poročilo o vzrokih izprtja.

NAROČNIKI. POŠLJITE NAROČNINO!

Kaj zamoreta strast in brezvestnost. Kakor je znano, je v Ameriki prepovedano točiti in prodajati alkoholne pijače. Tam se more dobiti alkohol samo kot zdravilo. Ali odkar je stopil ta zakon v veljavo, je bilo samo v enem mestu — v Chicagu — izdanih nad pol milijona zdravniških receptov ki predpisujejo alkohol — baie za zdravilo. Predpisujejo ga kot »Spiritus frumenti« ter ga dajejo »svojim bolnikom« trikrat na dan po 30 gramov — in to je dosti. Po »Zdraviu«.

Gospodarstvo.

= Vrednost denarja. 1 dolar velja 62 Din, 1 lira 274 Din, 1 francoski frank 395 Din, 1 češka krona 198 Din, 100 avstrijskih kron 8 par, 100 mark 082 Din, 100 madžarskih kron 275 Din. V Curihu velja 100 naših kron 222 švicarskih frankov.

= Invalidska uprava želi nabaviti za podrejene zavode 5—600 m³ zdravih bukovih drv, katerih pretežna večina (ca. 500 m³) bi bila za dobaviti loko postaja Tržič ali če je dobavitelju tako ugodneje, loko zdravilišče za invalide v Golniku. Kolekovane zapečatenne ponudbe z vidno označbo na ovoju: »Ponudba drv« naj se pošljejo do 15. decembra 1922 na naslov: »Invalidski odsek oddelka za socialno politiko v Ljubljani, Št. Peterska karsarna«.

**= Dne 6. decembra 1922 ob 10. do-
boldne** bo prodalo upraviteljstvo državne protezne delavnice v Ljubljani, Aškerčeva ulica št. 3, nasproti tehnične srednje šole, 15 m³ suhega lipovega lesa (žagana bruna in deske) uporabljivega za rezbarie in mizarie. Varščina za udeležence dražbe znaša 500 dinarjev. Interesenti si lahko ogledajo les v protezni delavnici vsak delavnik od 9. do 12. ure in dobe potrebna pojasnila pri upraviteljstvu te delavnice.

FR. ROJEC:

Boj na življenje in smrt.

I.

Videl sem strašno pomorsko sliko. Ladja se je na širokem morju ponesrečila, nagnila se na stran in se začela potapljati. Na ladji je bil en sam rešilni čoln. Spustili so ga na morsko površino in v trenutku je bil napojen s prvimi in najmočnejšimi potniki. Na ladji pa je ostalo še mnogo potnikov, ki so v smrtnem strahu in divjem obupu begali po krovu semtertja, klicali na pomoč, skakali v morje ter stezali roke po rešilnem čolnu. Vani niso mogli sprejeti in rešiti nobenega potnika več. Ako bi se le še eden obesil nanj, bi se prevrnil in potopili bi se še oni, ki so bili v njem. Ali tega dejstva plavajoči nesrečneži niso uvaževali. Vsakdo je bili cenil rešitev lastnega življenja nego svojega bližnjega. Od vseh strani je bil čoln naglo obkoljen in za njegov rob je že grabilo več rok. Družba v čolnu je bila v največji smrtni nevarnosti. Takrat je nekdo zapovedujoče zakričal: »Branimo se, pobijmo jih, drugače smo izgubljeni tudi mi!« V tem hipu so se v čolnu dvignila vesla, zasvetili so se noži in zablistali so se samokresi. Morska površina okrog čolna se je pordečila s človeško krvjo, pobiti nesrečneži so potonili, družba v čolnu pa je osvobodena odveslala z mesta nesreče.

Podoben boj se sedaj bije tudi pri nas med državnimi uradniki in nižjimi uslužbenci zaradi rodbinskih draginskih doklad. Začel se je v začetku aprila t. l., ko smo državni poduradniki in sluge zaslišali nemilo novico, da nas hočejo prvi in najmočnejši sodržavljeni krivično oškodovati s skrčenjem omenjenih draginskih doklad. Od takrat je minilo že več nego pol leta, iz nemile novice je postalo zakonjeno deistvo, ugrabljene so nam bile že sedemkrat rodbinske draginske doklade, a zaželjenega uspešnega konca našega žalostnega življenjskega boja še vedno ne vidimo v bližnji bodočnosti!

Zahtevamo namreč najodločnejše, da se takoj odpravi krivično skrčenje naših rodbinskih draginskih doklad in da se nam povrnejo odvzete doklade za ves čas nazaj, dokler jih tudi uradniki dobivajo za vse nepreskrbljene otroke. Ko se nam izpolni te popolnoma opravičene zahteve, takrat bo naš boj končan in hvaležni bomo vsakomur, kdor nam na kakršenkoli način pripomore k pospešitvi.

Iz poročila nekega ljubljanskega dnevnika smo izvedeli, da nameravajo v Belgradu naše draginske doklade tako skrčiti oziroma maksimirati da bi zana-prej ne smeli sluge na osebnih in draginskih dokladah dobivati na mesec več kakor po 750 Din v III. krajevnem razredu, po 700 Din v IV. in po 650 Din v V. razredu, a uslužbenci poduradniške skupine v teh razredih ne več kakor po 850, 800 in 750 Din. K tem zneskom prištejemo še plače, ki znašajo pri najmlajših slugah okoli 100 Din in pri najstarejših poduradnikih okoli 150 Din na mesec. To bi bili od slej celokupni mesečni prejemki neuradniških uslužbencev, pa naj imajo še toliko nepreskrbljenih otrok. Take skršene doklade bi po odbitku osebnih doklad krile le dovoljene preživljenske prispevke za

ženo in enega otroka slug in poduradnikov v III. krajevnem razredu, a v nižjih razredih bi bili prizadeti še na slabšem! Najbolj grozna pa je bila nezaslišana novica o nameravanem maksimiranju za one, ki imajo več nepreskrbljenih otrok. Ti oškodovanci bi po maksimiranju še manj dobivali kakor pri starih draginskih dokladah v prejšnjem letu. In kolikor več otrok bi imeli, toliko hujše bi bili udarjeni, toliko več bi izgubili!

Draginja raste in se bo še dvigala, uradniki prejemajo izdatno povišane draginske doklade, najrevnejšim in najpotebnejšim uslužbencem pa naj se le doklade skrčijo kar za več tisoč kron na mesec, čeprav že prej niso mogli izhajati z večjimi prejemki! Novica o takem nenadnem in neopravičenem napadu na naše najpotebnejše življenske prispevke ob takem času se je nam spočetka zdela tako gorostasna, da je kar nismo mogli verjeti. Odkrili so ji verjetnost tudi naši dobrosrčni uradniki z zdravo pametjo. Mi pa smo se spomnili, koliko neverjetnih presenečenj smo že doživeli v mladi Jugoslaviji in koliko nekulturnih nasilstev smo že videli v tej državi. Zato se je nam stvar zazdela resna in šli smo takoj na delo da doženemo resnico in odločno zavrnemo tiransko maksimiranje, ako se res pripravlja. Toda delali so v poklicanih in nepoklicanih krogih zoper nas tako skrito in zahrbtno, da prve dni nismo mogli izvedeti ničesar gotovega. Delali so torej kakor ljudje, ki so si v svesti svojih nečednih in nepoštenih dejani, kakor tatovi, ki kradejo svojemu revnemu bližnjemu najpotebnejša življenska sredstva!

Velika skrb in mučna vznemirjenost sta nas trli v teh dnevih negotovosti. Zahtevali smo, da se skliče širši odbor Osrednje zveze na posvetovanje, kar se je tudi zgodilo. Predsednik zveze je bil

takrat profesor Reisner, naš znaní narodni poslanec, ki mu je bila poverjena glavna naloga v reševanju službene pragmatike in vseh zadev državnih uslužbencev. Ker so bile v Osrednji zvezi poleg uradniških organizacij včlanjene tudi organizacije nižjih uslužbencev, je bil Reisker dolžan varovati naše stanovske koristi in delati za naše gmotno izboljšanje ravno tako kakor za dobrobit uradništva. Zato smo se pri seji zaupno obrnili nanj z vprašanjem, kaj ve o nameravanem maksimiranju nižjih uslužbencev. Obenem smo mu izročili izkaze poduradnikov, oficijantov in slug, iz katerih je bilo razvidno, kako kruto bi bili z maksimiranjem udarjeni in oškodovani zlasti oni, ki imajo več nepreskrbljenih otrok. Prosili smo ga, naj se takoj odpelje v Belgrad, tam stvar pojasni in zastavi ves svoj vpliv v odvrnitev preteče nesreče po maksimiranju.

Reisner je priznal, da se res dela za nekako maksimiranje, ni se pa jasno izrazil, kako je s to zadevo. Mehanično je pregledal od nas sprejete izkaze in omenil da ni mislil da nas maksimiranje zani-dene tako občutno. Obljubiti nam vendar ni mogel pomoči, ki smo jo v svoji poštini zaupljivosti pričakovali od njega. Razšli smo se s težko in temno slutnjo, da smo prevarani in izdani. Iz naših odkritih src je izginilo zadnje zaupanje v našega zastopnika...

Motili se nismo, zakaj takrat, kakor smo pozneje izvedeli, je bilo naše maksimiranje v Belgradu že sklenjeno in odkazano nakazajočim oblastnikom v izvedbo. Sklenjeno je bilo prav tako, kakor je nas prvi obvestil omenjeni ljubljanski dnevnik.

Odgovorni urednik: Anton Podbevšek.
Izdajatelj: Zvonimir Bernot (v imenu pokr. odb. SSJ).
Tisk Učiteljske tiskarne v Ljubljani.

Naznanilo fuzije.

Podpisana upravná sveta **Slovenske eskomptne banke in Trgovske banke, d. d. v Ljubljani**, naznanjata, da sta se združila oba zavoda vsled soglasnih sklepov izrednega občnega zbora z dne 20. maja 1922 ter bosta odslej vodila posle pod tvrdko

Trgovska banka.

**Novi zavod razpolaga z delniško glavnico
od 60.000.000 kron**

in precejšnjimi rezervami. Ustreči bo mogel zahtevam svoje cenj. klijentele najkulantneje.

Prosimo, da ohranite do sedaj naklonjeno zaupanje tudi novemu zavodu in beležimo

Upravni svet
Slovenske eskomptne banke. **Upravni svet**
Trgovske banke, d. d. v Ljubljani.

SUKNO
za promenadne in športne obleke
v bogati izbiri
priporoča tvrdka

A. & E. Skaberné
Ljubljana, Mestni trg 10.

PERILO
za dame, gospode in deco,
oprema za novorojenčke
najceneje pri!

A. ŠINKOVIC nasl.
K. SOSS,
Ljubljana, Mestni trg 19.

25 CELJE 25
Marija Baumgartner.

Velika zaloga vsakovrstnega
novega pohištva
domačega in tujega izdelka.
Divani, madraci, pernice, odeje.
Kompletna oprema za novorojenčke.
25. Samo v Gosposki ulici. **25.**
Zmerne cene! Delo solidno!